

Bunzing. Foto Hans Dunnwald

De provincies hebben de mogelijkheid om soorten van de lijst met beschermde soorten te verwijderen (via een vrijstellingenbesluit). Behalve Noord-Brabant en Noord-Holland hebben alle provincies de wezel, hermelijn en bunzing van hun beschermde status ontdaan. Alleen in die provincies zijn de rust- en verblijfplaatsen van wezel, hermelijn en bunzing beschermd.

Maar wat weten we eigenlijk over deze soorten en wat zijn eigenlijk de vaste rust- en verblijfplaatsen van kleine marters?

Waarom zou je kleine marters beschermen? De laatste jaren lijkt het met veel roofdieren in Nederland weer beter te gaan. De vos heeft sinds de jaren tachtig grote delen van het land gekoloniseerd. Ook de das is bezig met een succesvolle comeback. Steenmarters zijn in het oosten van het land algemeen en rukken op naar het westen. Ook de boomarter duikt op steeds meer plaatsen op. Zelfs otter en wilde kat krijgen weer vaste voet aan de grond.

Met wildcamera's, DNA-onderzoek en het verzamelen van losse waarnemingen worden

Hermelijn. Foto Otte Zijlstra

Nieuwe kansen voor wezel, hermelijn en bunzing

Op 1 januari 2017 is de Flora- en Faunawet 'vervangen' door de nieuwe Wet natuurbescherming (Wnb). Voorheen was het Ministerie van EZ verantwoordelijk voor de natuurbescherming, nu is het een taak van de provincies. Daarnaast is er inhoudelijk het nodige veranderd. Voor de nationaal beschermde soorten kende de Flora- en Faunawet drie niveaus van bescherming en de Wnb kent nog maar één niveau.

Maurice La Haye, John Rozema en Nico Jonker

Wezel. Foto Jo Hermans

deze ontwikkelingen op de voet gevolgd. Hoe anders is het gesteld met de wezel, hermelijn en bunzing. Vanouds kwamen deze soorten in grote delen van het land voor, maar het lijkt er op dat ze de afgelopen decennia sterk in aantal zijn teruggelopen. Lijkt, want wie op zoek gaat naar data zal weinig 'harde cijfers' vinden. Wezel en hermelijn staan inmiddels wel op de Rode Lijst als 'gevoelig', maar van de bunzing hebben we onvoldoende data om een uitspraak te kunnen doen over de status van de soort.

Actuele kennis ontbreekt Kennis over de wezel, hermelijn en bunzing is beperkt. Dat maakt het lastig om effectieve beschermingsmaatregelen te kunnen nemen. In de praktijk zal snel gedacht worden aan het beschermen van ruige (over)hoeken, kleine bosjes, moerasjes, holle bomen of bijvoorbeeld boerenerven met schuilplekken, maar zijn dit ook echt de belangrijkste rust- en verblijfplaatsen? Een urgente vraag is hoe je eigenlijk vaststelt wat vaste rust- en verblijfplaatsen voor kleine marters zijn en hoe effectief die zijn te beschermen. Goed onderbouwde voorstellen voor bescherming

zijn nodig en dat vraagt onderzoeken om meer grip te krijgen op de ecologie van kleine marters.

Een unieke kans, help mee!

Bescherming van wezel, hermelijn en bunzing in de nieuwe Wet natuurbescherming betekent een unieke kans om serieus werk te maken van nieuwe, innovatieve inventarisatie- en monitoringstechnieken. Een uitdaging die de Zoogdierverseniging en de provincie Noord-Holland gaan oppakken, maar waarbij alle hulp welkom is. Wil je meedoen of meehelpen? Neem dan contact op met ondergetekenden of meld je bij de Werkgroep Kleine Marterachtigen van de Zoogdierverseniging.

In het volgende nummer van Zoogdier een vervolg: wat is er bekend over de kleine marters en hoe kun je het leefgebied verbeteren?

Maurice La Haye werkt bij het Bureau van de Zoogdierverseniging, John Rozema is actief binnen de Werkgroep Kleine Marterachtigen en Nico Jonker is in dienst van provincie Noord-Holland.